

ons funktionsmåde, og de grundlæggende principper bliver samtidig præciseret.

Humanitær bistand ydes til befolkninger i tredjelande, som er ofre for naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer, inden for rammerne af EU's optræden udadtil. Det fremhæves, at humanitære operationer skal gennemføres i overensstemmelse med principperne om upartiskhed, neutralitet og ikke-forskelsbehandling. Som noget nyt gives der med Lissabon-traktaten desuden hjemmel til at oprette et frivilligt europæisk korps for humanitær bistand.

Finansieringen af EU's humanitære bistand sker altovervejende over fællesskabsbudgettet, mens en mindre del af midlerne stammer fra Den Europæiske Udviklingsfond (EUF).

Det danske bidrag til EU's humanitære bistand forudses ikke påvirket af TEUF's artikel 214.

Spørgsmål nr. 15:

Ministeren bedes redegøre for, hvilke konsekvenser styrkelsen af den europæiske udenrigs- og forsvarspolitik har for Danmarks forhold til NATO.

Svar:

EU's fælles sikkerheds- og forsvarspolitik er ikke en konkurrent til NATO. Lissabon-traktaten understreger da også NATO's fortsatte rolle som fundament for det kollektive forsvar for de allierede lande. Regeringen støtter et udvidet samarbejde mellem EU og NATO vedrørende krisestyring, herunder civil-militær samtænkning. En styrkelse af EU's fælles sikkerheds- og forsvarspolitik vil øge EU's og dermed det internationale samfunds kapacitet til at gennemføre krisestyringsopgaver. EU er rede til i stigende grad at tage ansvar for krisestyring samt civil-militære krisestyringsindsatser.

EU og NATO har allerede indgået en aftale om samarbejde med hensyn til krisehåndtering. Det danske forsvarsforbehold begrænser Danmarks muligheder for at medvirke til etableringen af og udbygningen af dette samarbejde mellem EU og NATO. Som følge heraf kan en styrkelse af EU's forsvars- og sikkerhedspolitik påvirke rammebetingelserne for dansk interessevaretagelse i NATO yderligere.

Spørgsmål nr. 16:

Ministeren bedes redegøre for, hvilken reel indflydelse hensynet til de nationale parlamenter

har, når beslutning om at ændre lovgivningsproceduren i forbindelse med anvendelse af den generelle passerelle alligevel vedtages med enstemmighed i Rådet, hvis medlemmer allerede må formodes at have støtte i de nationale parlamenter.

Svar:

Ved eksplicit at traktatfæste de nationale parlamenters varetager i spørgsmålet om anvendelse af den generelle passerelle-bestemmelse i TEU art. 48, stk. 7, varetager Lissabon-traktaten i høj grad et reelt hensyn til de nationale parlamenters stilling ved en sådan beslutning, der herefter ikke blot vil bero på formodninger.

Spørgsmål nr. 17:

Ministeren bedes redegøre for, hvilke konsekvenser den nye henvisning i Lissabontraktaten om bekæmpelse af klimaændringer vil få for medlemsstaternes kompetencer.

Svar:

EU's kompetence omfatter allerede i dag bekæmpelse af klimaændringer som en del af miljøpolitikken. Lissabon-traktatens revision af sidste led i TEUF art. 174, stk. 1, indebærer, at bekæmpelse af klimaændringer gøres til et prioritetsområde under miljøpolitikken. I kraft af TEUF art. 11 skal miljøbeskyttelseshensyn – og dermed også hensynet til at undgå klimaændring – indgå som et tværgående hensyn i Unionens politikker. Der er således tale om en vigtig bestemmelse i forhold til indholdet af den politik, der skal føres, men ikke om en udvidelse af Unionens beføjelser.

Spørgsmål nr. 18:

Ministeren bedes redegøre for, hvilken status sundhedsydelser nyder på det indre marked som følge af Lissabontraktaten.

Svar:

Der er ikke med Lissabon-traktaten sket ændringer i den status, sundhedsydelser nyder på det indre marked. Lissabon-traktaten ændrer desuden ikke ved definitionen af begrebet »tjenesteydelse« som fastsat i TEUF art. 57, der svarer til definitionen i den gældende bestemmelse i EF-traktatens art. 50. Som tjenesteydelser i traktaternes forstand betragtes herefter ydelser, der normalt udføres mod betaling, i det omfang